

«Направъгте познати въ народа тъй дѣлата
му,
Поменувайте че ^{въ}се е възвисило негово
вото име.
(5) Шайте Господу; защото направи вели-
чие;
То е познато по всичката земя.
(6) и Възради и радостно викай, Сионский
жителю;
Защото ^{Святий} Израилевъ е велики
веръдъ тебе.

ГЛАВА 13.

Пророчество заради Вавилонъ, сидѣніе-
то което видѣ Исаия Амосовъ синъ.
(2) Диги гите знаме ^{на} равна планина,
И възвиси гласть къмъ тѣхъ:
«Земахайт съ рака за да влязатъ въ
вратата на князоветеъ.
(3) Азъ заповѣдахъ на опредѣленитѣ си,
Повиквахъ още и дисциплинишъ си, за да из-
вършиятъ грабежъ ми,
«Тѣзи които се радватъ на славата ми.
(4) Гласть на множество върху горите както
на голямъ народъ:
Матеженіе гласть отъ царствата на събра-
нитѣ народи;
Господъ Саваотъ прѣглежда воинството
за бойтѣ.
(5) Дохождатъ отъ далечна земя,
Отъ небеснитѣ краища,
Господъ и оръжията на неподувиането
му,
За да погуби всичката земя.
(6) Леденайт, ^изащото денътъ Господень
приближи:
иЩе дойде като гибелъ отъ Всесиднаго.
(7) За то всичките рачи ще ослабятъ,
И всяко человѣческо сърдце ще се стопи.
(8) И ще се растреперятъ:

и Псал. 145; 4—6.

и Псал. 34; 3.

и Исх. 15; 1, 21.

и Псал. 68; 82, 98; 1,

и Гл. 54; 1. Соф. 3; 14.

и Псал. 71; 22, 89; 18.

Гл. 41; 14, 16.

и Гл. 21; 1, 47; 1.

Иер. гл. 50 и 51.

и Болѣзни и скърби, и обладанѣ:
Ще бѫдатъ въ болѣзни както раждающа:
Смаяни ще гледатъ единъ на другъ,
Лицата имъ лица на пламъкъ.

(9) Его, ^иденьтъ Господень иле,
Лютъ и съ яростъ и гѣвъ пламененъ,
За да направи земята пуста;

иИ ще истрѣби отъ нея грѣшнитъ и.

(10) Защото небеснитъ звезды и съзвѣздия
Не ще дадатъ светъдостъта си:

иСънцето ще помръкне въ изгрѣвание-
то си;

иЛуната не ще сияе съ свѣтлината си.

(11) И луната не ще сияе съ свѣтлината си,
И нечестивиятъ за беззаконието имъ;
И ще направи да прѣстане велехвале-
нието на гордѣливътъ.

и ще смири, високомъдринето на насили-
нишътъ.

(12) Ще направи, човѣка да е до скъпъ
отъ чистото злато.

и Ей, човѣка отъ златото на Офиъръ.

(13) За то ще расплати небесата;

и Въ яростта на Господа Саваота,
иВъ денътъ на пламенниятъ му гѣвъ.

(14) И ще ся като сърна горимъ,

и като овци които нѣма кой да съби-
ра:

иЩе се връщатъ всякой при людите-

и си, и ще бѫдатъ всякой на мястото си.

(15) Всички които се имѣри ще бѫде про-
низи;

и всичките наловени ще паднатъ подъ
пощ.

(16) И чадата имъ Рще бѫдатъ съкрушиeni
прѣдъ очите имъ:

и Къщите имъ ще бѫдатъ разграбени, и
жените имъ насилизвани.

(17) Ето, също подбуди, противъ тѣхъ Ми-
дянитѣ,

и Гл. 5; 26, 18; 3.

и Иер. 50; 2.

и Иер. 51; 25.

и Гл. 10; 82.

и Евр., освятили.

и Иовъ 3; 11, 9; 58.

и Псал. 149; 2, 5, 6.

и Соф. 1; 7. Отв. 6; 17.

и Иовъ 31; 23.

и Иовъ 1; 15.

и Псал. 48; 6.

и Гл. 21; 3.

и Мал. 4; 1.

и Псал. 104; 35.

и Прит. 2; 22.

и Гл. 24; 21, 23. Иев.

и Иовъ 2; 31.

и Мат. 24; 29.

и Мар. 13; 24. Лука

и 21; 25.

и Гл. 2; 17.

и Агг. 2; 6.

и Псал. 110; 5.

и Плачъ 1; 12.

и Иер. 50; 16, 1; 51; 9.

и Псал. 137; 9. Наумъ

и 3; 10. Зах. 14; 2.

и Гл. 21; 2, 10. Иер.

и 51; 11, 28.

и Дан. 5; 28; 31.